

13. Nytten af Undervisning i Skolerne i Sundhedslære for Børnene, og hvad der kan blive Genstand for denne Undervisning.
14. Hygiejnisk Tilsyn med Skolerne, Skolelærer.
15. Den første Hjælp i Ulykkestilfælde.

Skolemuseet har velvilligt lovet at hjælpe med ved Udlaan af Afbildninger, Plancher, Modeller og lignende, hvor det maatte ønskes.

København, den 5. November 1904.

Paa Bestyrelsens Vegne

allerærbødigst

Axel Hertel,
f. T. Formand.

Afskriftens Rigtighed bekræftes.

Kultusministeriets 2det Ekspeditionskontor.

H. Lehmann,

Ass.

123

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 13. Februar 1905.

Gennem Direktøren for de kongelige Døvstummeinstitutter har Ministeriet modtaget et Andragende, hvori de tre Forstandere for Døvstummeanstalterne i Fredericia og Nyborg anholde om, at der for de af dem styrede Anstalters Vedkommende maa søges tilvejebragt et særligt lægevidenskabeligt Tilsyn til Undersøgelse af Elevernes Næse-, Øre- og Svælgsygdomme.

Ved Fremsendelsen af nævnte Andragende har Direktøren næst at fremhæve et saadant Tilsyns store Betydning imidlertid henledet Opmærksomheden paa, om ikke Opgaven for et saadant særligt Lægetilsyn burde udvides til at omfatte ikke blot de nævnte Sygdomme, men tillige Iagttagelser med Hensyn til Døvhedens Udstrækning og Nuancer og mulig deraf følgende Virkninger i Retning af at udnytte en mulig partiel Høreevne ved Barnets Behandling.

Medens Forholdet nu er det, at der ved Instituttet i København er og altid kan findes en Læge, der med sit øvrige Lægetilsyn er i Stand til at forbinde dette Specialtilsyn, stiller Sagen sig anderledes for Institutterne udenfor København. For deres Vedkommende har Direktøren tænkt sig Muligheden af, at Opgaven kunde løses paa den Maade, at Lægerne ved disse Anstalter kunde vejledes til at overtage i alt Fald en Del af den Opgave, som Speciallægen skulde have, og at de i Forbindelse med Forstanderne maatte kunne sættes i Stand til at foretage de Iagttagelser om Døvheden og Høreevnen, hvortil Opgaven mulig burde udvides, og at den Speciallæge, man ved Siden heraf kunde ønske, saaledes ikke fik med dette hyppigere, saa at sige, daglig forefaldende Arbejde at gøre, men alene blev en Vejleder, der førte et Overtilsyn.

Paa Grund af Sagens særlige lægevidenskabelige Karakter har Direktøren imidlertid ikke ment uden sagkyndig Hjælp at turde foreslaa en endelig Plan for et saadant Tilsyns Iværksættelse og Arbejdsmaade, men har udbedt sig Bemyndigelse til derom at forhandle nærmere med det herværende Døvstummeinstituts Læge, Professor Dr. med. Bremer, som en paa dette Omraade anerkendt Specialist, der har erklæret sig villig til at paatage sig dette Hverv.